

‘ตลาดร่มหุบ’ ท่าเลทองของพ่อค้าแม่ค้า อะเมซิ่งเมืองแม่กลองไม่พัฒนาจริงหรือ?

จังหวัดสมุทรสงคราม มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากมาย เช่น ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำท่าคา ตลาดน้ำบางน้อย ตลาดร้อยปีบางนกแขวก และคอนฮอยหลอด นอกจากนี้ยังมีตลาดทางรถไฟที่มีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลกในด้านความแปลกประหลาดมหัศจรรย์ (Miracle) เพราะเป็นการเสี่ยงต่ออันตราย ความน่ากลัวที่มองเห็นได้เฉพาะหน้าอย่างใกล้ชิด ตลาดแห่งนี้อยู่ที่บริเวณรางรถไฟใกล้กับสถานีรถไฟแม่กลอง ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อประมาณ 30 ปีมาแล้ว เนื่องจากมีรถไฟวิ่งเข้า-ออกวันละไม่กี่เที่ยว จึงเกิดพื้นที่ว่างกลายเป็นท่าเลทองให้บรรดาพ่อค้าแม่ค้า นำพืชผักผลไม้ สินค้าการเกษตร และของสดจากทะเล เช่น กุ้ง หอย ปู ปลา และอาหารสารพัดอย่าง มาวางขายริมทางรถไฟทั้ง 2 ด้าน มีการนำร่มและผ้าเต็นท์มาปักกันกันแดดกันฝนสำหรับตนเองและผู้ที่มาจับจ่ายซื้อของ เมื่อรถไฟจะเข้า-ออกแต่ละครั้ง นอกจากเสียงหวูดเตือนแล้ว ก็จะได้ยินเสียงร้องตะโกนบอกต่อ ๆ กันพร้อมกับการเก็บข้าวของหรือเคลื่อนสิ่งของที่วางอยู่ ออกให้พ้นความกว้างของโบกี้รถไฟ พร้อมเก็บร่มและเก็บผ้าเต็นท์ที่กางอย่างพร้อมเพรียงในลักษณะโดมิโน จึงเป็นที่มาเรียกตลาดนี้ว่า “ตลาดร่มหุบ”

เหรียญย่อมมีสองด้านเสมอ ตลาดรถไฟแห่งนี้ด้านหนึ่งที่เป็นด้านบวกคือ ได้กลายเป็นแหล่งทำมาหากินของพ่อค้าแม่ค้า เป็นแหล่งซื้อขายข้าวของชาวตลาดแม่กลอง

ทะเลแต่อย่างใด กิจกรรมสำคัญของพวกเขาคือการบันทึกภาพขณะที่ขบวนรถไฟเข้าออกบริเวณดังกล่าวเพราะไม่เคยเห็นมีที่ไหนในโลก จึงไม่น่าแปลกใจว่าในทุก ๆ วันช่วงเวลาประมาณ 08.40 น. ซึ่งเป็นเวลาที่ขบวนรถไฟจะเข้าสถานีแม่กลองจึงมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและเอเชียมาขึ้นรถถ่ายรูปกันเป็น



เสียงเรื่องการเกิดอุบัติเหตุและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้กับนักท่องเที่ยว เช่น เมื่อเร็ว ๆ นี้ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งผู้คนจำนวนมากได้เห็นกับตาตัวเอง ขณะที่ขบวนรถไฟกำลังวิ่ง



รถไฟที่วิ่งมาจะถึงแล้ว แต่ฝรั่งคนนั้นยืนหน้าเข้ามาถ่ายภาพเป็นที่น่าหวาดเสียว มีเสียงผู้ชายตะโกนว่า “โก” (Go) เพื่อจะบอกให้หลบหรือถอยหลัง แต่อาจจะเป็นการสื่อ

ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ฝรั่งคนนั้นกลับเดินไปทางสถานีรถไฟ และก็มีเสียงหวีดร้องของแม่ค้าดังแซ่ซู่ ขณะที่รถไฟเบรกและค่อย ๆ วิ่งผ่านไปอย่างช้า ๆ ฝรั่งคนนั้นทรุดนั่งอยู่กับพื้นและพยายามขึ้นขึ้นเพราะล้มกันกระแทก ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณหัวเข่า



ถูกบันไดรถไฟเฉี่ยว ซึ่งสภาพที่รถไฟกำลังวิ่งผ่านไปแล้วเรากำลังยืนอยู่ข้างทางรถไฟจะรู้สึกได้ถึงความน่ากลัวอันตราย และคงด้วยเหตุนี้กระมังจึงได้ชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า “ตลาดเสียงตาย”

ดังนั้นด้านลบ ก็คือเรื่องอันตรายจึงควรได้รับการแก้ไข เพราะถ้าเกิดอุบัติเหตุจนถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บพิการไม่ว่าจะเกิดกับใครจะส่งผลร้ายอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะฝรั่งซึ่งมีรูปร่างใหญ่โตไม่คล่องตัว ไม่ชินต่อสภาพและสถานที่ ที่สำคัญไม่รู้ภาษาที่ส่งเสียงเตือน สนใจแต่ที่จะถ่ายรูปให้ได้ ที่สำคัญเขาไม่รู้ว่าขอบเขตของระยะความปลอดภัยกว่า

รถไฟทั้ง 2 ด้าน มีการนำร่มและผ้าเต็นท์มา
กันกันแดดกันฝนสำหรับตนเองและผู้ที่มา
จับจ่ายซื้อของ เมื่อรถไฟจะเข้า-ออกแต่ละ
ครั้ง นอกจากเสียงหวูดเตือนแล้ว ก็จะได้ยิน
เสียงร้องตะโกนบอกต่อ ๆ กันพร้อมกับการ
เก็บข้าวของหรือเคลื่อนสิ่งของที่วางอยู่
ออกให้พ้นความกว้างของโบกี้รถไฟ พร้อม
เก็บร่มและเก็บผ้าเต็นท์ที่กางอย่างพร้อม
เพรียงในลักษณะโคมิโน จึงเป็นที่มาเรียก
ตลาดนี้ว่า "ตลาดร่มหุบ"

เหรียญย่อมมีสองด้านเสมอ ตลาด
รถไฟแห่งนี้ด้านหนึ่งที่เป็นด้านบวกคือ ได้
กลายเป็นแหล่งทำมาหากินของพ่อค้าแม่ค้า
เป็นแหล่งซื้อขายข้าวของชาวตลาดแม่กลอง
ตั้งแต่เช้ามีประมาณตี 4 ตี 5 เรื่อยไปจนถึง
5-6 โมงเย็น โดยการรถไฟเป็นผู้จัดเก็บผล
ประโยชน์ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยว
ที่คนทั่วโลกสนใจ ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาว
ไทยและต่างชาติเข้ามาจังหวัดสมุทรสงคราม
ส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ซึ่ง
จากคำบอกเล่าของคนขับรถตู้โดยสารที่รับ
นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยามเที่ยวชมรายหนึ่ง
บอกว่า นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวเอเชียจะ
มาจังหวัดสมุทรสงครามด้วยเหตุผลเพื่อ
ต้องการมาชมตลาดร่มหุบ หรือตลาดทาง
รถไฟแห่งนี้เท่านั้น ไม่ได้สนใจที่จะมาชม
สถานที่อื่นหรือวัดวาอาราม หรือลิ้มรสอาหาร



จำนวนมาก

ส่วนอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นด้านลบก็คือ มี
การวิพากษ์วิจารณ์ว่า สภาพที่เป็นอยู่เป็นไป
ในลักษณะที่ฟ้องถึงความไม่พัฒนาและความ

เข้าสถานี มีฝรั่งกลุ่มหนึ่งประมาณ 4-5 คน
กำลังขึ้นรถที่จะถ่ายภาพ บรรดาแม่ค้าก็ส่ง
เสียงดังลั่นบอกให้ฝรั่งผู้ชายอายุประมาณ 40
ปี ที่อยู่ในจุดอันตรายหลบให้พ้นทางวิ่งของ

เจ้าหน้าที่บริเวณหัวเข้า
ถูกบันไดรถไฟเฉี่ยว ซึ่งสภาพที่รถไฟกำลังวิ่ง
ผ่านไปแล้วเรากำลังยืนอยู่ข้างทางรถไฟจะ
รู้สึกได้ถึงความน่ากลัวอันตราย และคงด้วย
เหตุนี้กระผมจึงได้ซื้ออีกอย่างหนึ่งว่า "ตลาด
เสียงตาย"

ดังนั้นด้านลบ คือเรื่องอันตรายจึง
ควรได้รับการแก้ไข เพราะถ้าเกิดอุบัติเหตุ
จนถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บพิการไม่ว่าจะเกิด
กับใครจะส่งผลร้ายอย่างยิ่งโดยเฉพาะฝรั่งซึ่ง
มีรูปร่างใหญ่โตไม่คล่องตัว ไม่ชินต่อสภาพ
และสถานที่ ที่สำคัญไม่รู้ภาษาที่ส่งเสียง
เตือน สนใจแต่ที่จะถ่ายรูปให้ได้ ที่สำคัญเขา
ไม่รู้ว่าจะขอบเขตของระยะความปลอดภัยว่า
อยู่ตรงไหน การป้องกันอันตรายในเบื้องต้น
จึงควรติดเครื่องขยายเสียงให้ได้ยินตลอด
ระยะทางของตลาด ประชาสัมพันธ์เป็น
ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น หรือ
อื่น ๆ อีก เพื่อแจ้งเตือนให้นักท่องเที่ยว
ทราบและปฏิบัติทุกครั้งที่รถไฟเข้า-ออก
และควรมีป้ายประกาศแจ้งเตือนให้ทราบว่า
นักท่องเที่ยวควรปฏิบัติตัวอย่างไร ประสาน
งานไปที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย บอก
ไกด์ หรือกลุ่มทัวร์ต่าง ๆ ช่วยเหลืออีก
ทางในลักษณะเป็นการป้องกันไว้ก่อนก็จะดี
ด้วยกันทุกฝ่าย.

มานพ จันทรฤกษ์